

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social	اجتماعی
--------	---------

فرستنده: خالق داد پغماني
۳۰ اپریل ۲۰۱۵

از خود باید پرسید: چقدر انسانیم؟؟

این مطلب را یکی از دوستان گرانمایه برایم فرستاده، تا در اختیارخوانندگان عزیز پورتال قرار دهم. از آن دوست خواستم اجازه دهد تا اسم خودش را به حیث فرستنده، تذکر دهم که قبول نکرد. چون مطلب را سخت آموزنده یافتم، به ناگزیر مسوولیت و افتخار ارسال آن را خودم به دوش می گیرم.
خ. پ

معلمی شاگردی را صدا زده گفت: شعر بنی آدم را بخوان!
شاگرد شروع کرد :

بنی آدم اعضای یک پیکرند که در آفرینش زیک گوهرند
چو عضوی به درد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار

بعد ساکت شد. معلم گفت: بقیه اش! شاگرد جواب داد:
آقا نتوانستم حفظ کنم، مادرم مریض و در گوشه خانه افتاده، پدرم سخت کار میکند و خرج دوا و درمانش را میدهد، من باید کارهای خانه را انجام بدهم و به خواهر و برادر کوچکترم هم رسیدگی کنم، به خدا وقت نکردم، ببخشید.
معلم گفت : همین! ببخشید؟ این که نشد جواب! همه مشکل دارند، باید درست را می خواندی. مشکل تو به من مربوط نیست.

در این لحظه شاگرد با چشمانی اشکبار گفت : آقا یادم آمد.

تو کز محنت دیگران بی غمی نشاید که نامت نهند آدمی.